

CAPITOLUL II

Amintiri...

Amintiri...

Amintiri...

Viorel Cosma este un reputat muzicolog, fost conferențiar și profesor asociat dr. al Universității Naționale de Muzică București, catedrele de istoria muzicii, muzicologie și lexicografie muzicală, fost membru al Comitetului de conducere și membru al Comisiei de muzicologie din cadrul Uniunii Compozitorilor și Muzicologilor din România. În perioada când Petre Brâncuși a fost președinte al U.C.M.R. (1977-1982), Viorel Cosma a fost editat la Editura Muzicală în mai multe rânduri și a primit Premiul acestei prestigioase instituții, în 1978 și 1979. În prezent este pensionar.

Redăm în cele ce urmează scrisoarea adresată de Viorel Cosma lui Petre Brâncuși la data de 1 iunie 1979, cu prilejul împlinirii vârstei de 51 de ani.

VIOREL COSMA

Muzicolog

București, Str. Literară nr. 3, Telefon 2477291

Simut BFA.

Stimato coleg Brâncuși,

Atunci, când caldura și vîntul arată
 împlinirea vîrstei de 50 de ani, când "împlacatul
 feceră fărî vîia noastră în cog-zisa" a doua
 tinerețe", te rog să primești urările mele
 sincere de sănătate, fericire și succese în
 dificila muzicologie.

Dacă ca gîndurile bune să se reverse
 și asupra familiei, să puteți împreună realiza
 tot ceea ce vă doriți, pentru fericirea personală.

Dacă drumul de pînă acum a fost
 greu, sînt convins (din proprie "experiență")
 că de aici înainte răspunderea vîrstei vor
 apăsa înscît asupra destinului muzicii și
 muzicologiei românești. Doreșc să te asigur că
 vei fi alături de tot ceea ce vei întreprinde
 spre lămurirea culturii noastre muzicale.

Dacă o dată, viața lungă și stabilă
 cît mai mari în toate direcțiile, mai ales în
 formarea operă de afirmare a școlii muzicale
 românești. -

La mulți ani!
 Viorel Cosma

VIOREL COSMA

Muzicolog

București, Str. Luterană nr. 3, Telefon 56.17. 50

1 iunie 1979

Stimate coleg Brâncuși,

Astăzi, când calendarul vieții arată împlinirea vârstei de 50 de ani, când implacabil trecem fără voia noastră în așa-zisa „a doua tinerețe”, te rog să primești urările mele sincere de sănătate, fericire și succese în dificila muzicologie.

Doresc ca gândurile bune să se reverse și asupra familiei, să puteți împreună realiza tot ceea ce vă doriți, pentru fericirea personală.

Dacă drumul de până acum a fost greu, sunt convins (din proprie „experiență”) că de astăzi înainte răspunderile vârstei vor apăsa înzecit asupra destinului muzicii și muzicologiei românești. Doresc să te asigur că voi fi alături de tot ceea ce vei întreprinde spre binele culturii noastre muzicale.

Încă o dată, viață lungă și izbânzi cât mai mari în toate direcțiile, mai ales în frumoasa operă de afirmare a școlii muzicale românești

La mulți ani!
Viorel Cosma

Omagiu lui Petre Brâncuși

Când a fost întâistătător, în instituții culturale,
Profesorul și muzicologul Petre Brâncuși
- fiu al Olteniei,
Precum Ion și Gheorghe Dumitrescu,
Victor Giuleanu, și
George Breazul, -
În acele vremuri limpide,
La Radiodifuziune,
Muzica românească
A fost omagiată,
De mari dirijori, de
Instrumentiști mult dotați
Și de „narcotizanți”
Cântăreți.
Din nefericire,
În zilele țării postdecembriste,
Adesea
Se interpretează

Arta noastră sonoră,
Mai mult în străinătate,
Decât în țară, deoarece,
Prea mulți conducători de
Institutiile culturale
Au uitat de sensul cuvintelor,
Lui Martin Opitz,

În vremuri demult uitate,
Sens, după care,
Profundul cărturar
Accentua faptul,
Potrivit căruia:
- «De câte ori el a ascultat
Cântec românesc
Și-a dat seama că
„Muzica e anume
Făcută pentru români
Și românul
Pentru muzică” ... »

Când a fost întâi stătător, în instituții culturale,
Profesorul și muzicologul Petre Brâncuși,
- fiu al Olteniei,
Precum Ion și Gheorghe Dumitrescu,
Victor Giuleanu și
George Breazul, -
În acele vremuri limpide,
Se tălmăceau opere și balet
Ale compozitorilor români,
La un înalt nivel artistic,
Încât teatrul nostru liric
Era apreciat de toți iubitorii
Popularului gen,
Din lumea întreagă,
De acei nobili melomani,
Pentru care,
Muzica nu putea fi concepută
Decât printr-o

Christică iubire ...

Când a fost întâi stătător, în instituții culturale,
Profesorul și muzicologul Petre Brâncuși,
- fiu al Olteniei,
Precum Ion și Gheorghe Dumitrescu,
Victor Giuleanu și
George Breazul, -
În acele vremuri limpide,
Pentru regretatul muzician,
Din „generația de aur”,
A lui Tiberiu Olah, Ștefan Niculescu,

Aurel Stroe și Nichita Stănescu,
Creația noastră,
Generată de autentici
Exponenți ai
Lumii frumosului liber,
Ne îndeamnă să aprofundăm
Aforismul, după care:
- „A crede, în Cel de Sus, este o binecuvântare” ...

Iată de ce,
Toti cărturarii
Din istoricul Târgu-Jiu,
Trebuie cinstiți,
Așa cum se cuvine,
Deoarece, toți cei ce
Îl omagiază pe Petre Brâncuși,
Prin eseurile și cărțile lor,
- Atât de inspirate

Proiectează
Oltenia în
Eternitate,
Acea regiune, paradisiacă,
Unde, „orice ideal
Este o mustrare de
Conștiință” ...

Doru Popovici

O personalitate complexă, un muzicolog de prestigiu

Petre Brâncuși, un nume consacrat în istoria muzicii românești, îmi prilejuiește posibilitatea de a rememora calitățile ce l-au impus pe maestrul Petre Brâncuși în conștiința oamenilor de muzica ca un reper muzical important ce a contribuit prin personalitatea și activitatea sa la evoluția vieții muzicale românești. Din câte cunosc, încă din tinerețe, maestrul Petre Brâncuși a ocupat funcții importante de decizie ce i-au permis să propulseze viața muzicală românească.

Mai târziu în calitatea mea de cadru universitar, l-am avut rector pe Petre Brâncuși, perioadă în care Conservatorul din București a obținut rezultate foarte bune. L-am avut apoi invitat la pupitrul Filarmonicii „George Enescu”, în calitate de dirijor, pe Cristian Brâncuși într-un concert ce s-a bucurat de mult succes. La sfârșitul concertului, în cabina dirijorului m-am întâlnit cu maestrul Petre Brâncuși ce mi-a mulțumit în mod deosebit în calitatea mea de concert-maestru al Filarmonicii „George Enescu”, expresia satisfacției părintelui care își vede fiul înconjurat cu multă prietenie și apreciere de membrii Filarmonicii „George Enescu”.

Petre Brâncuși, o personalitate complexă, un muzicolog de prestigiu, ce a rămas în istoria muzicii românești ca un muzician de o aleasă cultură, aplecat în permanență asupra tinerilor muzicieni, a caror evoluție a sprijinit-o cu multă dăruire.

Prof. univ. Nicolae Iliescu
Dirijorul Orchestrei de Cameră „Philharmonia”

Aprilie 2010

Un om sobru și elegant, un om cu o vorbă molcomă și clară

Când Cristi Brâncuși mi-a propus să scriu câteva rânduri despre tatăl său, muzicologul Petre Brâncuși, mărturisesc că am fost puțin surprins și descumpănit. Asta pentru că aveam impresia că nu prea am ce să scriu. Dascălii noștri, fie ei din școală sau din facultate, și „ne-au trecut destui prin mână”, se află într-un fel de con de umbră, nu pe deplin dați uitării, dar cu prea puține momente de aduceri aminte. Și totuși, viața ne îndeamnă, de multe ori, să le luminăm chipurile și raza de amintire să strălucească din nou în memoria lor. Pe profesorul Petre Brâncuși l-am cunoscut la Conservatorul „Ciprian Porumbescu” din București (astăzi Universitatea Națională de Muzică din București), unde l-am avut profesor de Istoria muzicii românești. Un curs foarte important pentru cunoașterea și aprofundarea originilor muzicii noastre, un subiect extrem de divers și de amplu. Mi-l amintesc foarte bine, mereu sobru și elegant, un om calm, cu o vorbă molcomă și clară. Intra în sală cu o mapă din care scotea mai multe foi, evident cu subiectul lecției respective. Le citea răs-picat și cu o voce pătrunzătoare. Înțelegeai imediat ce dorea să-ți transmită. Din când în când mai cobora de la catedră, neîntre-rupând alocuțiunea și plimbându-se printre bănci, cu mâinile la spate și capul ușor înclinat. Dacă-l măsurai de aproape observai o privire ageră și un zâmbet ușor ironic. Nu l-am auzit vreodată să ridice glasul. Inspira calm și precizie în tot ceea ce spunea. Când aveau loc inerentele întârzieri sau scuze din partea studenților le accepta fără comentarii dar cu o intensificare a ironiei surâsului său.

Petre Brâncuși a avut o contribuție extrem de importantă

la cunoașterea principiilor fundamentale ale Istoriei muzicii românești. Incursiunile sale în muzica noastră au lărgit orizontul unor generații de studenți-interpreți, contribuind la cunoașterea unor lucrări importante din repertoriul lor și a contextului în care au fost create.

Și totuși l-am cunoscut prea puțin pe profesorul universitar doctor, muzicologul Petre Brâncuși. La vremea aceea nici măcar nu am știut că a avut, la rândul său, profesori iluștri: Breazul, Ciorrea, Sabin Drăgoi, Emilia Comișel, Ion Vicol. L-am revăzut după studenție, destul de des la Ateneu. Eu devenisem „filarmonist”, iar el venea să asculte lucrările românești ce se cântau, în număr mare, la Ateneu și pe care, în majoritate, le cunoștea atât de bine. Dar acum nu mai era profesorul universitar al Conservatorului. Era însuși rectorul.

Nicolae Licareț
Director Artistic, Filarmonica „George Enescu”,
București, aprilie 2010

În timpurile tinereții noastre muzicale studențești, personalitățile Conservatorului „Ciprian Porumbescu”, și nu erau puține la număr, au influențat decisiv nivelul de pregătire al studenților deceniilor 1965-1985. În acea perioadă, adică între anii 1972-1982, instituția a fost coordonată de Rectorul Petre Brâncuși, care a deținut – o perioadă (1977-1982), și funcția de Președinte al Uniunii Compozitorilor și Muzicologilor din România.

Ne-a impresionat ținuta, statura sa academică, ce nu friza ostentația „șefului”.

Monografiile sale, privind fenomenul creației și interpretării în România post-belică sunt lucrări monumentale, de referință pentru muzicologia națională.

Prof. Florin Faur,
Liceul de Artă „Carmen Silva”,
Ploiești